

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra J. P. Jacobsen

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296403346400/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Den stod for hans Sjæl som en evig Søvn uden Vaagnen til Dom, — for ham var hin Saligheds- og Fordømmelsesverden bristet som Boblen; — en evig Hvile saa dyb og saa stille, saa lydtom rolig som i Verdensrummets fjærneste Krog. For ham var „Himlen“ et frit uendeligt Rum, og intet truende Spejderøje.

Og Døden kom svævende tyst — ikke som den forløsende Engel, der bærer Barnet paa Fangmod det himmelblaa høje, men som Sferernes Harmoni, den store Naturens stenhugne Lov, — som den evige, død stille Hvile, i hvis Skød alle Længsler og Suk, alle Smerter og Savn dysses ind i slumrende Fred, evigt blundende Hvile, — Blundets Nat efter Arbejdets Dag.

Og for ham kom Døden ikke som den ranglende Høstmand med mejende Segl, ikke som Forkræneligheden med Gravmulmets Uhygge, nagende Rædsel — nej kun som en dyb, uforstyrrelig Hvile, i hvilken der ikke lyttes i Angst efter Domsbasunens vækkende Gjald, — Altets store, hvilende Harmoni. I den vilde han sænke sig ned, fjerende blødt og lunende mildt, svævende let som Blomstret af den vilde Rankes rødmende Roser, der falder paa duggvaadt Græs, — som hvidnende Blomstersne, der